

[Finansministeren.]

brand eller anden skade, er det hensigten at tage særligt hensyn hertil, når der er tale om en ejendom, der indgår i driften af en erhvervsvirksomhed. I så fald skal der kunne gives afdragsfri henstand, indtil skatteyderen måtte afhænde den genanskaffede (genopførte) ejendom.“

Denne udtalelse i bemærkningerne skal sammenholdes med en udtalelse fra udvalget om, at udvalget og finansministeren var enige om den forudsætning for at gennemføre denne særlig lempelige henstandsordning, at en ændring af afskrivningsreglerne skulle søges gennemført snarest. Jeg tror, det er bedst at citere ordret, hvad der stod herom i betænkningen. Der stod følgende:

„Udvalget er med finansministeren enig i, at gennemførelsen af en særlig lempelig henstandsordning, for så vidt angår den særlige indkomstskat, der pålignes i forbindelse med udbetaling af brand- og anden skadeserstatning for driftsbygninger i en erhvervsvirksomhed, må have til forudsætning, at der snarest søges gennemført en ændring af afskrivningsreglerne. Såfremt det er teknisk muligt, skal det herved fastslås, at den skattepligtige ikke som følge af udbetaling af forsikrings- eller erstatningssummen med påfølgende genanskaffelse af ny bygning får forøget sit afskrivningsgrundlag.“

Det var altså klart, at det var et problem, som vi skulle vende tilbage til.

I finansministeriet har vi undersøgt de tekniske muligheder for at gennemføre en ordning, hvorefter skatteyderen ikke får sit afskrivningsgrundlag forøget, når han foretager genopførelse eller genanskaffelse efter at have fået erstatning for brand eller anden skade på driftsbygninger i en erhvervsvirksomhed. Det er ligeledes i overensstemmelse med udtalelsen i betænkningen, når vi har regnet med, at dette alene skulle knyttes til de tilfælde, hvor skatteyderen ansøger om og får bevilget en særlig lempelig henstandsordning, fordi det er brand eller anden skade, der har udløst beskatningen.

I modsætning til forslagsstillerne har jeg derfor ikke forestillet mig, at ekspropriationstilfældene skulle inddrages i disse overvejelser. Ekspropriation er slet ikke nævnt i udtalelsen i betænkningen, og hvis det havde været nævnt, ville jeg ikke være gået

med til, at udtalelsen kom til at stå som noget, der var enighed om mellem udvalget og finansministeren. Jeg var og er fremdeles af den opfattelse, at det vil være forkert at tage særligt hensyn til ekspropriationstilfældene. Der skal naturligvis kunne gives henstand i disse tilfælde på samme betingelser som ved frivilligt salg, men det vil føre til skævheder og forvridninger, hvis man går videre. Når det offentlige ønsker at erhverve en ejendom til et formål, der giver ret til ekspropriation, er det meget ofte den mest praktiske og rimelige løsning for begge parter, at man forhandler sig til rette om en frivillig ordning, således at en formelig ekspropriation undgås. Det er på den måde, mangfoldige fornuftige ejere bærer sig ad, og de kunne med rette klage over en urimelig forskelsbehandling, hvis de fik en ringere skattemæssig stilling end de ejere, der ikke forhandlede sig til rette, med det resultat at der skete ekspropriation. Vi ville netop få en sådan forskelsbehandling, hvis det foreliggende lovforslag fra venstre og konservative om skattefrihed ved ekspropriation blev gennemført.

For ekspropriationstilfældenes vedkommende må jeg derfor blankt afvise det foreliggende lovforslag.

Så er der skadestilfældene, og her er vi i hvert fald inden for det område, som udvalget og finansministeren var enige om at vende tilbage til. Jeg synes derfor, at det vil være både rimeligt og fornuftigt, at vi drøfter skadestilfældene nærmere under den udvalgsbehandling, som jeg går ud fra vi skal have. Hermed har jeg naturligvis på ingen måde sagt, at jeg vil kunne tiltræde netop den løsning, forslagsstillerne går ind for ved skadestilfældene. Jeg kan sige, at vi i finansministeriet og skattedepartementet har arbejdet meget med disse problemer og med afskrivningsreglerne, og det har vist sig, at det er teknisk meget vanskeligt at gennemføre den ordning, vi havde i tankerne, da det pågældende afsnit blev skrevet i sin tid.

Der er én ting, som falder i øjnene ved lovforslaget, og det er, at den skatteyder, der genopfører bygningen, efter venstres og konservatives forslag vil blive ringere stillet end den, der ikke gør det. Den, der ikke genopfører bygningen, vil efter forslaget få fuld skattefrihed, mens den, der gen-